

יחוד נ"ר של חנוכה

פע"ה דף ק"ט ע"א

ודע, כי יש בה ג' יחודים (עיי' שעה"כ על "שים שלום"), א' נגד נה"י, כי עד שם מגיע קומתה לבד, ובזה היחוד הוא הוי"ה אדנ"י. ולפעמים הוא נגד החזקה, ואז הוא הוי"ה אלהי"ם. ולפעמים הוא שוה עד הכתר שלו, ואז הוא הוי"ה אלהי"ה, וג' יחודים אלו, גי' נר.

שעה"כ דרוש א' דחנוכה - דף ק"ח ע"ג

ואמנם ענין כוונת ברכות הדלקת הנר הם **סובבים** על יחוד א' עליון ושלם הנקרא נר כמבואר • אצלינו בתפילת שחרית דחול **בברכת שים שלום**. כי שם נתבאר יחוד זה על מתכונתו ועיין שם. ועניינו בקיצור הוא כי שלשה בחי' של יחוד יש לזו"ן. א' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ה ומספרו מ"ז. הב' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ם ומספרו יב"ק. הג' הוא בבחי' יהו"ה אדנ"י ומספרו צ"א. ולפעמים מתייחדים בבחי' א' ולפעמים בשתיים ולפעמים בשלשתם ואז הוא היחוד הגמור, ואז הנוק' נקרא נ"ר כמספר ו' שמות הנז'.

[מ"ה ע"ו]

הקדמת הרש"ש על חנוכה

עוד יכוין שבברכה ראשונה **נרמזו** כל הג' יחודים הנ"ל (נ"ר פרטי). והוא, שיכוין להמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה שהוא כמספר "להדליק" (ע"ה), לנוק' שהיא שם ב"ן. ובמלת "נר" יכוין לייחדם בשלושה יחודים, ואז נעשה נר חנוכה.

ברכת נר חנוכה

ואמת **אֲשֶׁר** נוצר **קִדְשָׁנוּ** חסד **בְּמִצּוֹתָיו** לאלפים נושא **וְצִנּוּנוּ** עון **לְהַדְלִיק** ופשע **נֵר חנוכה** ר"ת **נח"ל**

להדליק ע"ה בגי' ע"ב ס"ג מ"ה (בגי' 180), [ויכוין] להמשיכ[ם] מחב"ד חג"ת נה"י דז"א לשם ב"ן שבנוק'

מחב"ד דז"א	יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי	ע"ב
מחג"ת דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	ס"ג
מנה"י דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	מ"ה

לשם ב"ן שבנוק' **יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי** (לחב"ד חג"ת נה"י דב"ן דנוק', שבגובה ז"א)

נֵר וחטאה

[יכוין לשלושה יחודים הנז' (ייחוד נ"ר), שבפשוטם גי' נ"ר (יר"א ח"ד 27),

יִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי וְיִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי (עצם ייחוד הנ"ר נעשה כאן, רש"ש)

בגי' רג"ל (לרמזו שגם חנוכה נקראת רגל, מכלל המועדים)

יִוֵּד אֱלֹהֵי לְ וְאוֹ הֵי יִם
יִוֵּד אֱלֹהֵי דְ וְאוֹ נְ הֵי י

[ואז הנוק' נעשית נר (מ"נר חנוכה"*)]

חֲנוּכָה ונקיה

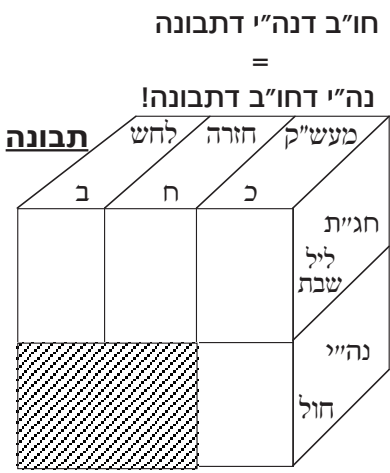

גם [יכוין] להמשיך (שפע חדש, מז"א) לנוק' [כ"ה] אותיות דשלושה יחודים הנ"ל, שהוא מספר כ"ה של חנוכ"ה

כתר	א י ה ה י ו ה ה	עתיק ונוק' א"א ונוק' (יר"א ח"ד 27)
חב"ד	י א ה ל ו ה ה ים	או"א וישסו"ת
ז"ת	י א ה ד ו נ ה י	זו"ן יעקב ורחל

הלכשה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה	
<p>שבת בבוקר</p> <p>כחב"ד</p> <p>מקו"פ יותר גדול</p>	<p>לחש</p> <p>מקו"פ</p>
<p>ליל שבת</p> <p>חגי"ת</p> <p>מקו"פ</p>	<p>חזרה</p> <p>מקו"פ</p>
<p>חול</p> <p>נה"י</p> <p>פנימי</p>	<p>מעש"ק</p> <p>מקו"פ</p>

עיוור	יניקה	מוחין		
		<p>כתר (מעש"ק)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>		
		<table border="1"> <tr> <td> <p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> <td> <p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p> </td> </tr> </table>	<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>
<p>בינה (לחש)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>	<p>חכמה (חזרה)</p> <p>ח"ב חו"ג</p> <p>דכתר</p>			
		<p>ו"ק הכללי</p> <p>(נ"ר דנה"י דישו"ת):</p> <p>שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה.</p> <p>תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).</p>		

לחש: ח"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: ח"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: ח"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה			
<p>ז"ת</p> <p>ז"א</p> <p>נוק'</p> <p>חכמה יעקב רחל בינה</p> <p>חסדי' גבו'</p> <p>שים שלום</p>	<p>חב"ד</p> <p>אימא</p> <p>אבא</p> <p>חכמה יש"ס תבו' בינה</p> <p>חסדי' גבו'</p> <p>שים שלום</p>	<p>כתר - עם שורשי המוחין</p> <p>נוק' דע"י</p> <p>עתיק</p> <p>חכמה</p> <p>א"א</p> <p>א"א</p> <p>נוק' דא"א</p> <p>בינה</p> <p>חסדים</p> <p>גבורות</p> <p>מגן אב'</p> <p>כרי"ע וזק"פ ד"א</p> <p>כרי"ע וזק"פ ד"א</p> <p>כרי"ע וזק"פ ד"א</p> <p>כרי"ע וזק"פ ד"א</p>	<p>שורשי המוחין שבכתר</p> <p>גולגלתא</p> <p>אורא</p> <p>קומא דאורא</p> <p>ב</p> <p>ד</p> <p>ח</p> <p>ג</p> <p>ת</p> <p>ח</p> <p>ה</p> <p>נ</p> <p>י</p>

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב. מבו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והעניו.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג. שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט. אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב. יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד וז"ת.

סדר ברכת נר הנוכה

גנזי חיים על חנוכה

(1) בְּתָר
עליון
(2) חֲכֵמָה
דַּעַת
אוֹיֵן
(3) בִּינָה
נֹקֵי
דַּעִי

ברכה זו בכתר דזו"ן הקטנים
דחג"ת ונה"י, שהם ביעקו"ר
דחיצוניות דאצילות דא"ק
ואבי"ע דהוד, דפרצוף הזמנים.

אל

בְּרַוָּךְ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

דחג"ת דע"י	זיווג פנימי	אלההיהה	דחב"ד
	זיווג חיצון	אלההיהה	דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

דחג"ת דא"א	זיווג פנימי	אלההיהה	דחב"ד
	זיווג חיצון	אלההיהה	דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,
לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת¹

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות
דחכמות דחז"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

מס' קס"א (חכמה)

מס' קמ"ג (בינה)

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות
דחז"ב וחז"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מס' ע"ב (חכמה)

מס' ס"ג (בינה)

מס' מ"ה (חסדים)

מס' ב"ן (גבורות)

לפנים דמלכיות דחכמות דחז"ב
דזיווג עליון דאימא ותבונה

אהיה

לפנים דמלכיות דחכמות דחז"ב וחז"ג
דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

יהוה

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישסו"ת (דנשיקין²),

[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישסו"ת (דנשיקין)]

אלההיהה

ומיפת קס"א קמ"ג (מיניה וביה)
לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה

אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא

מס' קס"א (חכמה)

מס' קמ"ג (בינה)

ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה)
ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הא ואו הא
יוד הה וו הה

מס' ע"ב (חכמה)

מס' ס"ג (בינה)

מס' מ"ה (חסדים)

מס' ב"ן (גבורות)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה,
שבו קנ"א בציוור אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אלף הלההלהה יוד הלההלהה

42 42 32 42 42 32

(י' הו וי הו)

1. עפי' פשט הסידור, נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה).
אך יש לציין שלפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.
2. ע"ח ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דא"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

אֵלֹהִים

(אשר תנה הודך)

רחוב

[יכוין ל' זיווג עליון (תדירי) , [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֹהִים יְהוָה

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב' ¹) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנו' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב' ¹) כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג' ¹) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** ה' גבורות **אלף הא יוד הא**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

1. עי' תורת חכם דף ל' ע"ב (ישסו"ת א' שהם ב' - כניסה בצלמים. ישסו"ת ב' שהם ג' - כניסה בלבושים).

ליווג חו"ב וחוי"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת **הוי"ה ואהי"ה**] ו**להשאיר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמן החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת הוי"ה **אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

ו**להשאיר** באו"א וישסו"ת את המוחין דחב"ה. ושארית המוחין דוי"ק להמשיכם לחג"ת נה"י, ולזווג הוי"ק דז"א בבחינת הוי"ה ואדנ"י, להמשיכם ככל הנז"ל

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דחב"ד	זווג או"א עילאין	חו"ב דז"ת	זווג זו"ן
אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה
חו"ג דכתר	זווג א"א ונוק'	חו"ג דחב"ד	זווג ישסו"ת	חו"ג דז"ת	זווג יעקב ורחל
אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה	אהיהיה

יחוד העולמות וי"ם דדכורא ביי"ם דנוק' למעורר הורדת הטפה, פת"ל

ייהויה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה ורזיה. (הרי"ם)]
 [שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו ממני, אמן כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה

יוד הי ויו הי

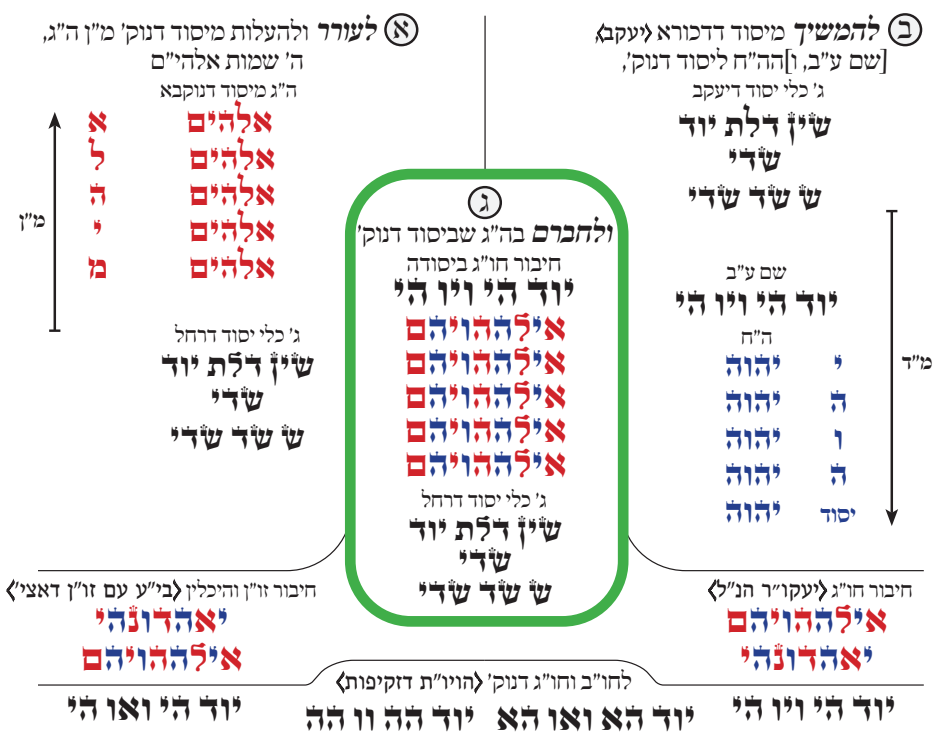
ומשם לנוצר נגקה שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ולהמשיך הטפה ל**חב"ד דאבא**, ומשם ליסוד **דאבא**, ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. וגם להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (דרך) דמוקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א

ממוקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי

ליסוד דאימא שבדעת דז"א
אלף הה יוד הה

<p>ומשם לדעת דיעקב יוד הי ויו הי</p>			<p>ולהמשיך משם [שם ע"ב] ה"ח לדעת דז"א יוד הי ויו הי</p>		
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
<p>ג' כלי דעת דיעקב יוד הה וו הה יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא</p>			<p>ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה</p>		
<p>ומשם ליסוד דיעקב יוד הי ויו הי</p>			<p>ומשם ליסוד דז"א יוד הי ויו הי</p>		
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
<p>ג' כלי יסוד דיעקב שי"ן דלת יוד שדי ש' שד' שדי</p>			<p>ג' כלי יסוד דז"א יאהיהיה שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד שי"ן דלת יוד</p>		

ולכרד מברורי הקטנות שביסוד דז"א (60), והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשאירם להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשאירם לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד ה' יוד מם אלף למד ה' יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים

לראש הבריאה (לחזור על כל הנ"ל עבור חב"ד וז"ת דיחוד נ"ר)

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא דהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד, ויכוין בשילוב אהי"ה הוי"ה

אהיהיה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהים והוי"ה (בויעבור)

אלהיהם

גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדני"ה והוי"ה (בויעבור)

אהיהיה

לזווג חו"ב וחוי"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת **הוי"ה ואהי"ה**]

ול**השאיר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת **הוי"ה אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

ול**השאיר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת **הוי"ה אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דכתר	זווג או"א עילאין	זווג זו"ן
איהיהיה	איהיהיה	דחב"ד	אילהויהם	איהדונהי
חו"ג דכתר	זווג א"א ונוק'	חו"ג דחב"ד	זווג ישסו"ת	איהדונהי
איהיהיה	איהיהיה	דחב"ד	אילהויהם	איהדונהי

יחוד העולמות וי"ס דדכורא בי"ס דנוק' (מעורר הורדת הטפה, פת"ע)

יהיהיהיה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה וריזה. (הרי"ם)]
[שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו מומני, אמון כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה,

יוד הי ויו הי
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**

ומשם לנוצר ונקח שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ולהמשיך הטפה לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא, ומשם ימשיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. **גם** להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (דרך דמקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א

ממקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
ליסוד דאימא שבדעת דז"א
אלף הה יוד הה

יהוה	יהוה	יהוה	ולהמשיך משם [שם ע"ב בן]ה"ח לדעת דז"א יוד הי ויו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה
יהוה	יהוה	יהוה	יוד הי ויו הי יוד הה וו הה יוד הא ואו הא
יהוה	יהוה	יהוה	ומשם ליסוד דז"א יוד הי ויו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה
יהוה	יהוה	יהוה	ג' כלי יסוד דז"א איהדונהי שיין דלת יוד שדי ש שד שדי

להמשיך מיסוד דדכורא לעקב, [שם ע"ב, ו]הה"ח ליסוד דנוק',

ג' כלי יסוד דיעקב
שיין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ג' כלי יסוד דיעקב
שיין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

ול**הכרם** בה"ג שביסוד דנוק' חיבור חו"ג ביסודה
יוד הי ויו הי
אילהויהם
אילהויהם
אילהויהם
אילהויהם
אילהויהם
ג' כלי יסוד דרחל
שיין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

שם ע"ב
יוד הי ויו הי
ה"ח
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יהוה **יהוה**
יסוד

חיבור חו"ג לעקור הנ"ל
אילהויהם
איהדונהי

לחו"ב וחוי"ג דנוק' (הוי"ת דזקיפות)
יוד הי ויו הי **יוד הא ואו הא** **יוד הה וו הה**

לעורר ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג, ה' שמות אלהי"ם

ה"ג מיסוד דנוקבא
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים
אלהים

ג' כלי יסוד דרחל
שיין דלת יוד
שדי
ש שד שדי

חיבור זו"ן והיכלין (בי"ע עם זו"ן דאצין)
איהדונהי
אילהויהם

יוד הי ואו הי

ולכרד מביורוי הקטנות שביסוד דז"א (60), והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשארים לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד הי יוד מם **אלף למד הה יוד מם**
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים
לראש הבריאה

לחזור על כל הנ"ל עבור חב"ד וז"ת דידח נ"ו
גם יכוין לחבר ז"א עם אימא לדהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד, ויכוין בשילוב אהי"ה הוי"ה

איהיהיה
גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהי"ם והוי"ה (בויעבור)
אילהויהם
גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והוי"ה (בויעבור)
איהדונהי

היכל ה היכל דא שער ד שער כ' שער המוחין פרק ט ע"ח ח"א ק:

לאיזו כחונ הוא זוג ז'א בלאה אי יעקב ברחל או יעקב בלאה(ו).
 ובה בראתה בסוד אחר בשב אלו או האיר בה ב' נבירות
 דבין דבין אך הנבירות דמ' דבין כולם נעלמים תך יסוד דאבא
 הפסחם כנודע לכן לריך שלאו משס וינתנו בחוכה ממש בעת
 הנסירה וזו תוזרין להגתן כה נה"י דאבא וזי אפשר שתקבלם
 אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דאמא ויתלבשו בחוכה וזו מקבלת
 היא נבירות דמ' (דבין) שביסוד דאבא והרי עתה בא ב'
 מנלפך א' דנבירות אמא וז' דנבירות אבא כמזכר במ"א .
 אח"כ בחירחס פנ"פ אם לא גדלה כמזכר או הוא זוג יעקב
 ורחל והיא קבלת החלה נבירות דמ' דבין רך מסך מו"א
 ואח"כ נותן לה חסדים דמ' דמ"ה בסוד זוג . אמנם כעגולת
 כמו הז' לגמרי פנ"פ או לוקחת החסדים (דבין) דמ"ה
 (דבין) (ז) וג"כ החסדים דמ"ה דמ"ה כמזכר במ"א כי ז'א

אמנם כלי שלה הוא הסוד שלה והמין הם (א) ה"ג של
 חלקה שלוקחת בעת הנסירה כ"ל . אך אלו ה"ג פלמס של
 נקרא רוחא דיליה דשביק בנוח כי הנה ז'א סוד רוח אך
 בהנתן בה נקרא נפש בלאח נפשה ולכן נקרא בן ולא בה
 ולסודו בסוד אב"א אינו זוג גמור רק רוחא דשדי בנווה והוא
 השרש להפלות כל הנבירות מד ימות המשיח והוא שרש לפלם
 כי הוא הבורש הדאשן דבין וע"י מתגדרין כל ביחודי המלכים
 של א"ן . ואמנם אח"כ חוזרים פנ"פ וזו בלחם בח אורות
 פנאים דבינה שנחננוק ויש"ס מלובשין במימיוסון (ב) ממש וזו
 ה"טון לה בסוד בלחה בתי"ג ה"ג שלה בן דבן ובסוד זוג ממש
 ה"ג של הנקרא חסדים דאימא (ג) כ"ל (וסלם הן מן בין ד).
 [א] סוד נ"ל בדרך שניו"ב פירושם הם אמא כי הנה (כ) היא
 להחזו"ג ז'א בטקבא אלא בנסתק שיה בשוק לגמרי כמזכר ואם

א"א דה"ב"ה

הנרות וביאורים (א) ג'א חוג: (ב) ר'ל כליס פנימס כפ"ס הסוד לפיל פ"ח וזרין שאלמד מקדם פ"ח כיסג כדי שמתן פרק זכ כיסג . שמן שגון :
 (ג) ר'ל פ"ה דבין כמזכר לפיל: (ד) ר'ל דברי כל אלו כמזכר נקראו ג'ן שגרי בן דבין ומ"ס דבין הכל הוא פוד חימא ונקרא בן
 וזין כסוד דנה גלות יפ"ה פ"ח שבלרין חכ . כמן שגון : (כ) טו"ח קר"י פ"ג : (ז) הנה זמן ונותים של כל אחד כמג רבינו כסוד כנילגוליס הקדוש כ"ז וז'ל
 ח"ל רבינו חס סודם לפי שפלמס זוג כל כ"ל הוא ז'א שנקרא ישראל עם רחל חסן אונס הוא כמוסף שנס כי אז גדלה רחל ככל אורן ז'א שמש בשוכו ומחזונית ית
 פ"י סוד: חפ"ס כל ז'א . אונג ב' הוא יעקב ורחל נשאתים ימי כחול ומחזוג פכס פ"י יסוד שלו אפריד . אונג ג' הוא יעקב עם ללח אחר תמות לילג ולא שרש
 גדלים ופסח"ס ככל אורן ז'א כולו פ"י מדיחזו יסוד אחר שנו . זוג ד' הוא ישראל עם ללח נפשות דמ' וז'א חינה מתפסחת רק כשיסוד חזי כעליון שזא
 פ"י שפ"ס שלו ז'א הוא שדות שפ"ס י"ה כחלה אל ז'א כפיתו נכתי"ר רק לכו . זוג ח' יעקב עם ללח נפלות פדכ"ס דמ' הסול והוא כתי"ר סעליון של
 ז'א וז'א הוא פ"י נפ"ס היסוד אחר עכ"ל כנרד למיחירו : (ו) פ"ין טו"ח ק"ג פ"ג :

ח 23589

השמש

צריך לעשות לה כלי ורוחא אחר הנסירה בפמ"ה: [א] הנה טרע פי
 אבא רי"ס כ"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, ואמא ותנופה כל אחד כולל
 חמ"ה ומבין דבין, ח"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, וממ"ה ומבין דבין מ"ס
 ובין דמ"ה בימיט מלניש לנחא ותזי סימרי דיכוד דא"א פניס ואחר, מ"ה
 דמ"ה לנד הפניס ובין דמ"ה לנד סאחור, ומ"ה ובין דבין לשמאל
 מלניש לכה ותזי כשמאל דיכוד דא"א סו"ס, מ"ה דבין לנד פניס, ובין
 דבין לנד אחר, ונקבא ח"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, וממ"ה ובין דבין
 וכיא מלנכח לז"א כסדר התלבשות ז'א לא"א כ"ל וכשמודחנים לז"א
 לתת מוחין לז"א אבא מצ"ע ד' מוחין ממס מ"ה ואימא מרשת ד'
 מוחין ממס ב'ן . ואח"כ מחלפין ומתלבשים בנאופן זה הכמה דמ"ה

יפה שעה

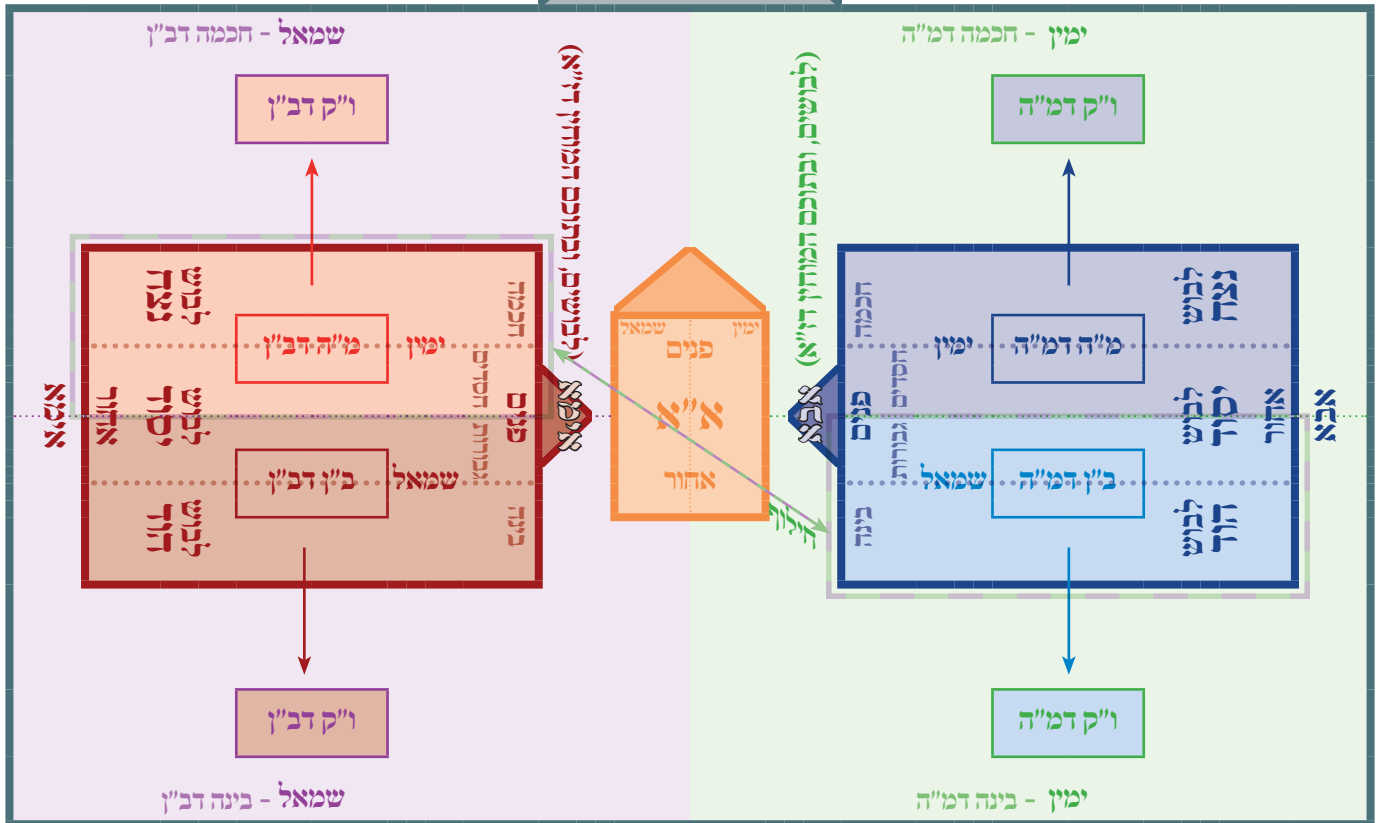
כחשאר במ"ה רח"ל צריס פ"צ משער כחונלס יע"ס . ומזא כחוחין
 נסחלק ונשאר מ"א אוחו כחפספת חסדים שנחוכו שכוה מ"ה דבין
 ובסחלקות המוחין דז"א נשארם חכמה וחסדים בין דלכא בין דלמא
 כסוד מקיפין פ"צ ריבא ח"א וניטח ונבירות בין דלכא בין דלימא נכסוין
 בטקבא לגחם הנסירה וחר הדבר כמו שביה בחחלה קודם כחילוף
 שחכמה וחסדים שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין נשארם מקיפין וניטח
 ונבירות דלכא דלמא שהם ב'ן דמ"ה ובין דבין נכנסין בטקבא . ואש"ס
 שנכנס בחוכו ניטח ונבירות דלכא ולמא אינו נשאר בחוכה כי לא
 נכנס אלא להאיר אליה שהכול הנסירה להפעות ונחוכה לא נשאר ולא
 לקחה לפתח רק כ"צ דלימא כמ"ה רח"ל נכמה מקומו ומכס כשער

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד ימין דא"א א"א יד שמאל דא"א

אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א		אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א	
מקור השפע	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה
הפר' הנתקנים	ימין דאבא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאימא הכללי
מקור ההמשכה	פרק עליון יד ימין דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א
מוחין	חכמה דאבא	בינה דאבא	חכמה דאימא
שפע	מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן	ב"ן דמ"ה
מקור השפע	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה
הפר' הנתקנים	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי
מקור ההמשכה	ימין דפ"ע (יד ימין)	שמאל דפ"ע (יד שמאל)	ימין דפ"ע (יד שמאל)
מוחין	חכמה דאבא	בינה דאימא	חכמה דאימא
שפע	מ"ה דמ"ה	מ"ה דב"ן	ב"ן דמ"ה

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

ימין - נצח שמאל - הוד

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"י דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

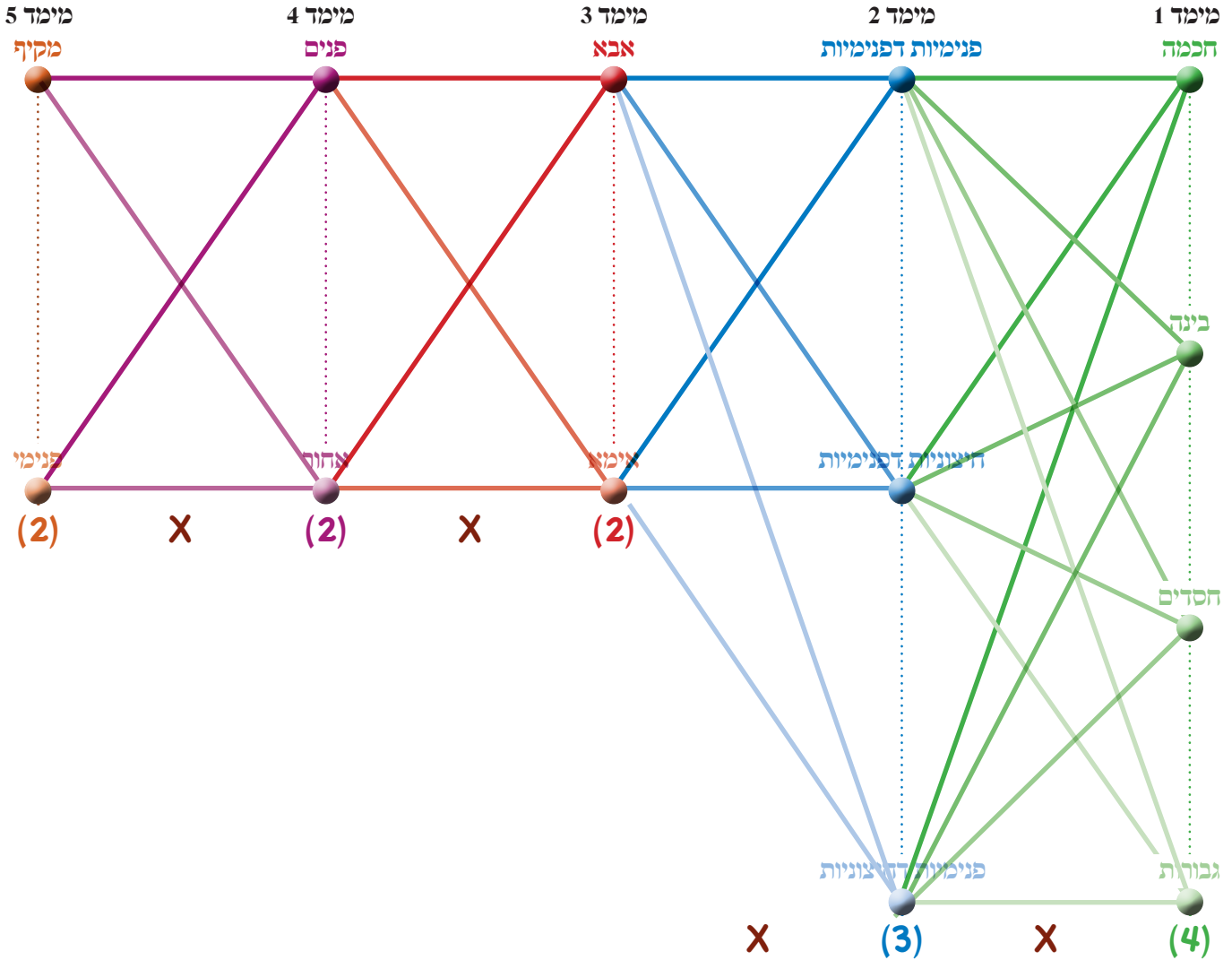
מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
נה"י דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א.
כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעיים ופנימים דחיצי דפני)

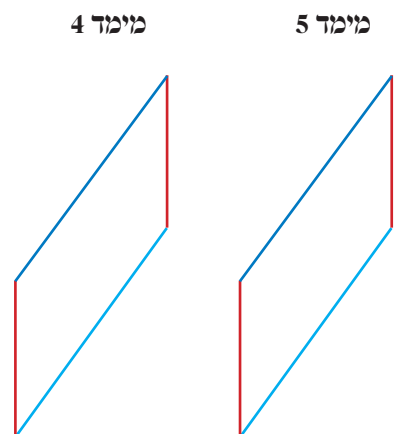
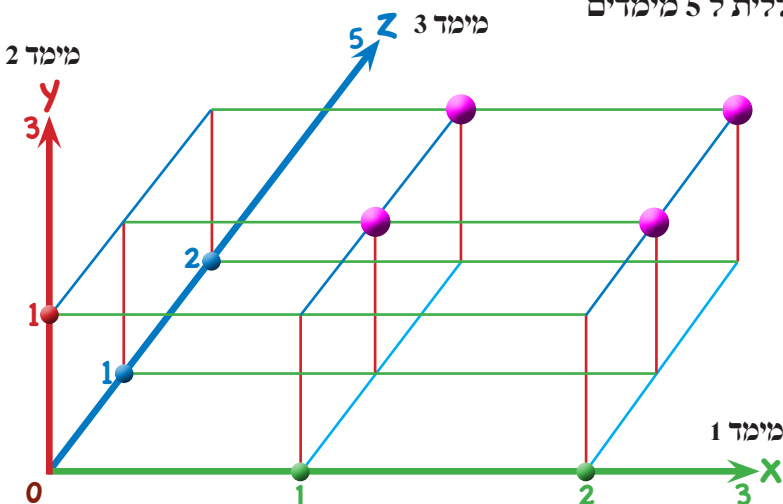
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר) X
-------------------	-------------------	------------------	---	--

מקף / פנימי (2) X	פנים / אחור (2) X	אבא / אימא (2) X	ג' מסלולים (3) X	כריעות וזקיפות (4) X
96 ←	48 ←	24 ←	12 ←	4 ←
→ 2	→ 4	→ 8	→ 24	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

עפ"י שעה"כ ק"ח רע"ד ופע"ח ק"ט סע"א. שע"ר ח"ב ש' קנ"ג

שעה"כ מפנה אותנו לתיבות שים שלום, על מנת ללמוד את פרטי יחוד נ"ר. משם משמע שמדובר על ג' יחודים הנעשים בי"ב פרצופים פרטים של ז"א. לאחר מכן, יש הורדת הטיפה ליעו"ר (ביום חול), ושם נעשה יחוד נוסף. לאחר מכן הורדת שפע עד לראש הבריאה. כנ"ל בכתר/חב"ד/ז"ת. מכאן נלמד לחנוכה, יש שני שלבים: א. יחוד נ"ר בז"א. ב. לאחר מכן בחלק מהמקומות נכון בהמשכה לנזק' שהיא שם ב"ן. ההמשכה לנזק' מתאפשרת רק כשהנזק' בגובה ההמשכה מז"א (כתר/חב"ד/ז"ת).

כאשר נזק' דז"א בגובה מלא עם ז"א

ז"א - יחוד נ"ר שלם (על פי שים שלום)			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	י"ב פרצופים פרטיים דז"א המתיחדים
זו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	שמות היחודים (פשוטים)
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנזק' להדליק: ע"ב קס"א | להדליק: ס"ג אלקים | להדליק: מ"ה אדני" | לב"ן | לב"ן | לב"ן

נוק' דז"א - מקבלת שפע מיחוד נ"ר (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת	חב"ד	כתר	גובה נזק' (היינו בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד	

כאשר נזק' דז"א בגובה נה"י של ז"א (רגל מן השוק)

ז"א - בחנוכה נמשיך לנזק' (ב"ן) מג' יחודים, כאילו היא בגובה של ז"א			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	י"ב פרצופים פרטיים דז"א המתיחדים
הזו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	שמות היחודים (פשוטים)
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנזק' ע"ב קס"א | ס"ג אלקים | מ"ה אדני" | לב"ן | לב"ן

נוק' דז"א - בגובה נה"י, ומקבלת שפע מג' היחודים כאילו היתה בגובה מלא (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת		גובה נזק' (היינו בעובי)
נה"י		

בחנוכה, יש רק נזק' אחת שהיא בגובה נה"י בלבד של ז"א (כל השאר בגובה מלא עם ז"א), אבל הנוק' מקבלת מג' יחודי הנ"ר כאילו היתה בגובה (היינו בעובי) מלא עם ז"א. זה קורה אך ורק בסוגיא של רגל מן השוק. אח"כ הנוק' יורדת לבי"ע.

בפועל, כוונה זו מתבצעת בסיום תיבת הוי"ה של הברכה הראשונה. שם רואים רק את ההמשכה מיחוד הראשון (ע"ב קס"א), כאשר השפע של שני היחודים הנוספים כלולים ביחוד הראשון (שהוא בראש, העיקרי).

או וכוף דז"ה ממש הי' ילפן יקרא דבר זה הגדלה דז"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דז"ה לחוכם נעשו
 כנוף דז"ה ממש יהיו נח' בח' מוחין דז"ה מחכמה שלו ילמטה
 חך נעשה ע"י נה"י ח' דתבונה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דז"ה אשר הוא נעשה מה"י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהפ"ו. והנה בחו' הכתר דז"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם הוא מכלל המוחין דז"ה או לאו, ואם הוא מכלל
 הי' דז"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היה שחשבין דז"ה מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו חין האבות אלא חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יז. גם מה פ"ו לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"ס ויהי' שהכתר היה גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היה נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה הוא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפת ומלכשת את המוחין ואין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הניקן בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לחין קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר ויאותם המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לחין קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 בב' חידושים שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' כתר ילמ"ה ח"כ מוכיח שם באריך בחו' גולגלתא
 ומ"ס דלילה אמנם ח"כ הם ח"ה שהם הענפים היולאים מ"ס
 האריך הנק' כתר יעד"ו ב"ס הפרטיית שכלל פרוקף וז"כ

זודאי שהמחית הכתום שבכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"כ ודעתה הכולל חו"ג שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם את המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 הינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דא לנו מן דה' הנו' בח"ו דף רפ"ח ע"ה ושם הבין ענין מוח
 זה שבכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבין הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. ועתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה, והנה הוא
 נעשה מבח' חלי התחתון דה"ת דלמ"ה הנק'
 חכו' כנ"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלמ"ה
 הא' תוך זעיר בבח' המוחין הולרחה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו חך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של ח"מא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לחין ואז אוחס האורות הוליאו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לחיותו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבונה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולרכו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 הם

איפה שלימה

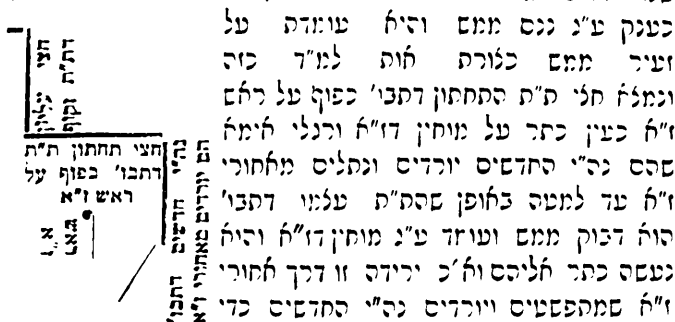
דלוחי פרע, יכן עד"ו הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לחין קן יתנוס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבזה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכחז מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכחז בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזאים לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכחז תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש. ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה בנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דז"ה הינם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן ההנדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעיים חג"ה הראשונים דז"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסון ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם גוף בלי
 אלא שהן כלי מוח או הנו' הכלל מחו"ג ודעת החסון הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בחו' חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותחתון שכלל או מנה"י נעשו נה"י דז"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון חג"ה אשר נתלבשו בכן פרקין אמנעיים דנה"י דלמ"ה
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותחתון דנה"י דז"ה אין בהם התלבשות נה"י דלמ"ה
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלמ"ה המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דז"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי אין
 בהם התלבשות נה"י דלמ"ה כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דז"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלמ"ה ליכוד דז"ה הינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרא אשר מהיר בדעת דהו"ה וע"י בן מודוונים או"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מהפשטים ביסוד דז"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין בנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער א"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסון וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכחז וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין ב' פרקין עילאין דחג"ה ועשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלמ"ה והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם או"ה ויסכ"ה והם ב' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דז"ה, אבל בדרוש הדעת כחז שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ה דז"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"כ חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דז"ה ומציאר יותר בשער הכונות בדרוש שיש שלום שכחז וז"ל כי הנה ודאי שהכתר דז"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויות עסמ"כ כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילה העמידה וכו' ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח' כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסו"ה לשרשי המוחין דכתר דז"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי בינה דז"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי בינה דיסו"ה ואלו חו"כ חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לבינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש. ומכל האמור מפורש יולא שח"כ חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות ובד' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דז"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דז"ה שהם חו"כ
 חו"ג שבכתר מהפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לצורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לצורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אבל אלו שהם לתשלום י"ם דתצ"ו עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצ"ו והאורות שלהם הם דז"א אבל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצ"ו בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחלילין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצ"ו כנ"ל עכ"ל הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנ"ל שהכלים דנה"י הא' דתצ"ו
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצ"ו לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצ"ו. אבל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצ"ו ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אבל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
 ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ס בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שבכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ל נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצ"ו רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בנה
 בסוד בעטרה שערטה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנ"ל ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ס מ"ס צחי' דכתר
 אימי אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אימי אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ס
 ודע שלא זה בלבד אלא עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתריהם
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחי' אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ס שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ה ומנה"י החדשים דתצ"ו ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 צורך להשפיל, אבל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצ"ו לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אבל כפי זה צריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך צריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז"ל שהת"ה עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין צורך להשהות זמן
 שכיון שכנסו כבר נה"י דתצ"וה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצ"ו הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ה הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצ"ו אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בצד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשטן על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצ"ו כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ה עלמו דתצ"ו
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והיא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ה בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהם זמן
 לירד כמ"ס בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנ"ל. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אבל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצ"וה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבצ' הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצ"ו
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצ"ו להסתכל פניה בפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 והכפוף ראשה ותציב בפניו דז"א שהוא נמוך ממנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור איך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

סיים

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלע"ד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתריהם נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ס באש"ל בצורך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- א) **דנה"י** של תצ"וה החדשים וכו' וגם צי"ס יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כוונת העמידה בתיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ש שם:

באופן

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה ובמחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי"ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחן
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהו"ב דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמודה
 או החזרה נמשכו המוחין להו"ב חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שתי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שכוו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שכוו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

1234567

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 הצפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו הצל
 שארית המוחין נשארין צפקדון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו באדר"ז הרדויהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממש ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצא לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצא שגכנס בו צמוד
 אר"פ יולא אה"כ דרך היסוד של אצא עלמו
 וחל"ו נכנס צמוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צמוד אר"מ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצא
 עלמו ונריכה אליו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצא אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דשי"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"ג (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א, מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דשי"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הויב צבילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הויב אחיב צבילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

מלוייר

מלוויר בשניכם אלכיס הויכ בשילוב וכן בזוג
 נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר מלוויר בשניכם הויכ
 אכויכ בשילוב שכוה זווג חילון יעו"ש וז"ל
 מהו כוגת סדר זה דממ"ג קשב אס כוה
 כלל משני זווגים חילון ופנימי נמה צאו"ח
 וישסו"ת זר"ן ויעו"ר לא ל"יר שני סוגים ואס
 הוה רק זווג אחד שכך יש לומר דהכ"א מייכי
 בזווג הפנימי כנעשה ע"י דזווג החילון אינו
 שייך כלן וכוה נעשה מאליו תדיר שלא ע"י
 כנודע וכבר נרמז צחיצת שמע קשב יותר א"כ
 למה גבי א"ח מלוויר הויכ אכויכ וכן בזר"ן
 ויעו"ר הויכ אדני שכוה זווג חילון היע"ח :

תשובה
 תיקון חו"צ חו"ג דכתר דזר"ן
 כנתקן ככל בעמידה זווגם עתה
 צ"ח"ח 1234567
 צ"ח"ח 1234567
 עדי"ן עתיק ונוקי הם ג"ר שצכתר

וע"כ ל"יר זווג פנימי וא"ח ונוקי שכם ו"ק
 שצכתר ע"כ ל"יר זווג חילון וא"ח וישסו"ת לא
 חילק צנייכס יען שזווגם אלכיס הויכ וכמ"ש
 צשככ"ו (דל"ה ע"ח) וכבר כי צשככ"ו לעיל
 (דל"ז ע"ד) וז"ל כשחכו"ן צשם אלכיס וכו"ה
 חכו"ן להצרס עדי"ן איל"הויהם כי הגזרות
 שנקראים אלכיס מקדומים ומתחילים לעלות
 חתנה צכוד מ"ן ואח"כ יורדין כחסדים שכם
 ככויות צכוד מ"ד ע"כ וע"ד זה צכל מקום
 שימלא זווג דאלכיס הויכ לריך לשלצם כנז'
 זר"ן ויעו"ר שלייר צשניכס הויכ אדנות מפני
 שכוה סוד חיבור זר"ן כמו צכל ככוות ולא
 צשציל הזווג מהכ"ג שד"כ יל"ו :

תשובה הרצ ר' סלימאן אליכו מצבל נר"ן
 השיצ וז"ל לריך לכתוב צסידור
 ולכשליר צעתיק וכו' ושארית המוחין דחצ"ד
 חג"ת נכ"י דעיבור ויניקס ומוחין דלח' ופניס
 דחילון ודפנימויות לכמשיכס לחצ"ד שכם א"ח
 וישסו"ת ולצנות אותס ולתקן אותס וידי"ן
 ימשך חלק בזר"ן ויעו"ר ויכו"ן לצנותם ולתקנם
 צכללות וכן מוכה מדצרי הרש"ש צבקדמת
 רחב"ג (ד"ט ע"ד) כיעו"ש וכן ס"ל להכ"ה
 כחסיד מכר"ח ענתצו זלוקיל עכ"ד :

ושאלתי ע"ז להכ"ג שד"כ יל"ו והשיצ
 ג"כ כנז' שלריך לכו"ן לזווג חו"צ
 חו"ג דכתר וע"י זווגם הם צוניס ומתקנים
 לחצ"ד שכם א"ח וישסו"ת ככל כנז"ל ר"ל
 כמשכת המוחין ודחיות כקטנות עד היסוד
 ושאר כפרטים ואח"כ יכו"ן לזווג חצ"ד שכם
 א"ח וישסו"ת וע"י זווגם הם מתקנים וצוניס
 לחג"ת נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר ככל כנז"ל ר"ל
 כמשכת המוחין ודחיות כקטנות עד היסוד
 ושאר כפרטים וכל צניון ותיקן חצ"ד וחג"ת
 נכ"י כוה עתה צש"ש כי מה שנתקן צכללות
 בעמידה כוה רק לכתר שכם שרשי המוחין
 ועתה נתקנים חצ"ד וריק שכל פרלוף נתקן ע"י
 פרלוף שעליו דוקא ככתר מתקן חצ"ד וחצ"ד
 מתקנים ו"ק עכדי"ק וכויע"ח :

א"ה עיון צטעס השונויים כנז' צספר פתח
 עינים (דמ"ז ע"ח) מ"ש צזכ צאורך
 וכצ"ח מסידור פדיון נפש להרש"ש זיע"ח
 שסידר אכויכ וכו"ה, הויכ ואכויכ צכתה אח"כ
 אלכיס וכו"ה, הויכ ואלכיס צהצ"ה אח"כ
 אדני הויכ, הויכ ואדני צז"ת ע"כ יעוש"צ
 וכויע"ח :

קט) שאלה כתוב צשככ"ו (דל"ז ע"ג)
 ח"ל אחר שכבר נעשה צחיצת
 כחיצוק וסנשיקין צצרכות שקדמו כנז' לח
 מתפורר היסוד להתאצר צנוקי וכ"י ע"כ לפי"ן
 וילח

קנה) שאלה מ"ש צסידור צזווגים דש"ש
 לזווג חו"צ חו"ג דכתר
 שכם עתיק ונוקי וא"ח ונוקי ולכמשך טיפת
 ככאע"כ וכו' ולצבר כקטנות צניסוד דז"ח
 וכו' ונדחים כי אלכיס דקטנות לראש כצריאלה
 ואח"כ יכו"ן צזווגים דחצ"ד שכם א"ח וישסו"ת
 ככל כנז"ל וכעדי"ן צחג"ת נכ"י שכם חו"צ

קצח) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ב ע"ב]
 וז"ל נמלא כי אז צווג
 הכוא נכנסין צרחל גי יסודותי יסוד דאבא
 ויסוד דאימא ויסוד דז"א, המלביש את שניכם
 צחוכו ע"כ ל"ל הלא נודע שיסוד דאימא צחוכ
 דז"א כי הוא יסוד נוקי קל"ר ואינו מגיע עד
 יסוד דז"א וכיבי קאמר יסוד דז"א מלביש לשני
 היסודות דז"א גם ל"ל דאין נכנס יסוד דאימא
 צרחל כיון שסיומו צחוכ דז"א למעלה מכתר
 דרחל היע"א :

תשובה עיון ציפה טעם לשכ"ו [ד"ב
 דעמידה אות נ"ו] שנגש מזכ
 ותוך וז"ל וז"ל וז"ל שיסוד דאימא מסתוים צחוכ
 דז"א ואינה מגעת עד היסוד מ"מ כבר נודע
 שכן כהו"ג בליאחם לוקחים התלכשות מיסוד
 דאימא יחס עשר לציסוס דאחיה עשר דמים
 וגם יסוד דאבא עלמו צחפפשותו מהחזה
 וגמטה לוקח התלכשות מיסוד דאימא ומכל אלו
 הצחינות שייך נומר שגם יסוד דאימא נכנס
 עמהם עכ"ל ועיון ע"ה שכ"ט פ"ה ושנ"ד פ"ה
 וכיע"א :

קטן) שאלה כהוב צסודור צחינת ברוך
 הוא וברוך שמו יכוין
 שאחיה שכוא אימא מנצבת לס"ג שכוא אבא
 ואדני שכוא נוקי מלצבת למ"ה שכוא ז"א ע"כ
 ושם לייך קודם אחיה ואח"כ הויה דס"ג ואח"כ
 אדני ואח"כ הויה דמ"ה ולריך לפי שכונתו שהא'י
 מלביש לשני אימא לאבא ונוקי לז"א, וקשה
 דצנכר שלום [דמ"ו ע"ב] צהגות לשכ"ו כי
 וז"ל נלע"ד ש"ל כך צמילת צרוך תכוין אל
 שם אחיה דיודין המלובש צמס הויה דס"ג
 וכך היא ניסחה שכ"ו ימן ועיון לעיל סוף
 דרוש ה' מדכופי התפילין שורש כוגף זו עכ"ד
 וצדכופי התפילין [ד"ח ע"א] מצואר כן וז"ל
 ופגוד אחיה דיודין שצמות חכמה יש שם הויה
 דס"ג שיש בו גי יודין כמו שיש גי יודין צמס
 אחיה דיודין ואז הכויה היא צו"ת שצחכמה
 זאת ונעשית מלצוב אל שם אחיה דיודין כנז'
 כי הוא נשמה אליו לפי שכוא צחינת ג"ר
 שבה ע"כ כרי מפורש כמ"ש צנכר שלום שאחיה
 היא מלצבת הוך כס"ג ולא מלצבת עליו וכוא
 היוך מ"ש צסודור שאחיה מלצבת לס"ג ועוד

יולא שכווג דשים שלום הוא לצחינת נוקי
 שצבר נעשה לה צחינת החיצוק והנשיקין
 וקשה דז"כ חינו צנוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צפ צבר החיצוק והנשיקין שוודע שהחיצוק
 והנשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינכ יחו"ג לה מלינו עניין החיצוק והנשיקין
 אליה אי"כ הוך צש"ש מכונים לצווג כל
 הצחינות דגתר ודחצ"ד ודח"ק כיון שלא קדם
 להם עניין החיצוק והנשיקין היע"א :

תשובה הן אמר שהחיצוק והנשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שצכתר היא
 מחתמת הוחמה צצינה וצחו"ג ככל הצחינות
 שנטשו צה תיקון אטצ"ה והחיצוק והנשיקין
 ומוחין דא"י ונעשה צהם ככל מה שנעשה
 צחכמה דכתר וע"כ צש"ש מזדווגים כל די
 צחינות חו"צ חו"ג דכתר ונמשך לנוקי שכוא
 יעו"ר שצכס ואח"כ ממשיכין שארית המוחין
 לחצ"ד שחס אר"א וישכח"ת ואח"כ לוי"ק שחס
 זרין ויעו"ר ככל ע"ד הנז' וכן הצווגים יהיו
 צש"ה צכל אחד ואחד מהכ"ג שד"ה יל"ו :

זקן) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ה ע"א]
 וז"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הצווג הוא דיעקצ עם רהל עכ"ז
 יש עוד צווג אחר ג"כ והוא צווג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמטולם לא מלינו צש"ש צווג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרצא מפוי צסדר הצווגים צהקדמת
 סודור כרש"ש שצשחית דחול לאה וישראל
 הם אב"א אבל צווג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

תשובה אין נראה לפרש צש"ש דשחית
 יש צי צווגים שלעולם הצווג דש"ש
 דשחית הוא דיעו"ר דיקא חווג דישראל ונאה
 כנעשה צחמורת ויעבור חינו עניין לכאן
 דכתס הוא צווג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שח"ש עוד יש צווג אחר
 דישראל ולאה כונתו על צווג כנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שבוה מפנין
 צווג דשחית, צווג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים חמלעיים, מהכ"ג שד"ה יל"ו :

הכתובה פה צריכה פי'. והנראה שכך הוא:
 בתחיל' לזווג חו"ב חו"ג דכתר (הכתוב בשורה
 א'), והוא מה שמצוייר למטה אהי' הוי' והוי'
 אהי'. ולפי כונת הקיצור כאן נראה לקו"ד,
 שאפי' להשלים גם זיווג החב"ד והו"ק אחר
 הכתר בלי הפסק. ואח"כ לכוון להמשיך טי'
 ע"ב דדעת דעתי' עד המקי' דחכמה דו"א ומשם
 ליסוד דאי' שבדעת דו"א (הכתוב בשורה בג"ד).
 והיא טי' א' הגמשכת מהמקי' דחכמה, ושורשה
 מדעת דעתי', ולהשאירה ביסוד דאי' שבדעת
 דו"א. ומ"ש להמשיך טי' ההורעה וכו' וגם
 להמשיך הטי' משם ע"ב דמקי' וכו', צ"ל
 שהכונה במ"ש להמשיך הטי' משם ע"ב, כלו'
 הטי' ההיא ואינה טי' אחרת, אלא טי' א'
 להמשיכה מעתי' למקי' דחכ', ולהמשיכה משם
 עד הדעת דו"א. והגם שגר' זה דוחק, שבתחיל'
 כ' להמשיכה מעתי' עד דעת דו"א, ואחר זה א'
 וגם להמשיך הטי' וכו' לדעת דו"א, ולמה
 הפסיק בתחיל' לו' מעתי' לדעת דו"א, ולא א'
 בהמשך א' מעתי' למקי' דחכ' ומשם לדעת,
 מ"מ מוכרחים הדברים. שכ"ג מפו' בריש דרו'
 א' דויעבור שהם טי' א' ולא ב'. וע"ע לק'
 בויעבור בד"ה לעכב טי' ההורעה. ומ"ש עוד
 ולהמשיך משם ה"ח וכו', כלו' מיסוד דאי'.
 ומה שמצוייר בעמוד הב' שם ע"ב עם הה"ח,
 עי' פת"ע דג"ב סוע"ב בסוגרים שכל זיווג
 להוליד צריך להמשיך טי' ע"ב עם ה"ח, וזה
 בסוד נשמה של הולד כנו' בע"ח וכו' ועד"ז
 הוא הזיווג בברכת ש"ש וכו' ע"ש. וע"ע פת"ע
 דמ"ז ע"ג סוד"ה ונחזור וד"ן סוע"א ד"ה וכן.

(אגב יש לו', שלפי מ"ש הרש"ש זיע"א בנה"ש
 והביאו הש"ש ז"ל בכ"מ, שזיווג דיעקור'
 דש"ש הוא דפרטות דאותו היום, ודנפ"א הוא
 דו"ן דכללות דכל הכ"ד, צריך לו' שב' הטי'
 הנז' בש"ש כאן, עי' ש"ש ז"ל דרו' ש"ש אות
 ב', א' מהם נמשכה לז"א הפרטי דאותו היום,
 וטי' הב' דחס' דעתי' ומקי' דחכמה נמשכה
 לז"א הכולל דכ"ד. ולא נמשכו הב' טי' לפר'
 אחד, כמו שלכאו' נראים פשט הדברים, וזה
 נראה לכאו' פשוט. ועי' ש"ש דרו' א' דס"ת אות
 ו').

ברפ"ו דעמי' יש עוד בחי' אחרת והוא כתר
 דו"א וכו' וקודם שקלקלו המינים היה בא
 מעצמו וכו' אבל אחר שרבו המינים ונתקלקלו
 וכו' נסתלק בעון הדור או הוצרכו לתקן ברכת
 המינים וע"י ברכה זו בא גם הכתר דו"א ע"י
 תפלתנו ע"כ. ושם בברכה זו כ' שלפי שספי'
 הכתר אינו בא אלא באחרונה וכו' ולכן ברכה
 זו באה עתה באחרונה אבל בחי' הכתר דנוק'
 נעשה בה בראשונה ע"כ. וזה מדובר בפני'
 כמ"ש. ואח"כ ממשיך רו"ל בענין הכתר דנוק'
 שבא בסוד שו' בעת אצילותה וכו' שבזמן ר"ג
 שנתרבו המינים ופגם המינות מגיע לכתר הנה
 ולכן הוצרכו לתקן ברכת למינים לתקן הכתר
 שבה (והתי' הזה מבואר בסי' שהוא להמשיך לו'
 הארה ממו' דכתר דו"א) ויען שברכה זו נתקנה
 מחדש לא תיקנוה אלא אחר גמר הברכות הא'
 שהם לתקן הט' שבה ע"כ.

והמובן לקו"ד מזה הוא שהכתר דו"א וכן
 דנוק' דבחי' אחו' תמיד מאז ועתה,
 בא על ידנו, ושניהם באים באחרונה. אבל
 הכתר דו"ן דפני' היה נתקן מאיליו עד זמן
 ר"ג, דו"א באחרונה ודנוק' בראשונה. (הגם
 שכתר דאחו' באחרונה, אבל בפני' כך קיבל
 שבא בראשונה). ובהתרבות המינות הגיע הפגם
 שהוא חמור מאד לכתרי' זו"ן דפני', והיו צריכים
 לתקן אותם על ידנו. והיות וכתר דו"א אינו בא
 אלא באחרונה, תיקנו ברכת למינים אחר גמר
 תי' הט"ס שלו. והיות ותי' הכתר דנוק' הוא
 להמשיך לו' הארה מכתר דו"א, סידרו תיקונו
 ג"כ בברכה זו, שבת' הכתר דו"א אז ממשיכין
 ממנו הארה לתקן כתר דנוק'. אע"פ שלפני זה
 היה בא בראשונה, עכשיו שזקוק להארה מכתר
 דו"א, מוכרח להשאיר תיקונו עם תיקון כתר
 דו"א עצמו. כנלקו"ד הבנת הענין וא"ש את"ם.

שים שלום

(קט, א) שים שלום לזווג חו"ב וחו"ג וכו'.
 לפי מה שביאר הרב פת"ע ז"ל
 כאן, נראה הלשון של ההקדמה המקוצרת

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חי אלקים הוי' ותחתיו חי הוי' אדנות, עי פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכ' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חי' זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הנז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חי אלקים הוי' ותחתיו חי הוי' אדנות, עי פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכ' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חי' זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הנז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דז"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דז"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דז"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דז"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דז"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דז"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

קט, ב) אחר בירור הקט' כתוב ג' יחודים ז"א, עם אי' ועם לאה ועם רחל. ובסי' כ"י לא נמצאים. והרואה יראה בשה"כ דל"ז סוע"ד שנזכרו שם, אבל לא כתב רז"ל לכוון אותם כאן. ואדרבה בשילוב הוי' אלקים שהוא זיווג ז"א ולאה כתב שהוא בועבור ע"ש. ולכן לקו"ד אין מקום לכוון בזה כמ"ש כאן בסי'. ואיני יודע אם הוא ט"ס.

קט, א) בזווג יעקו"ר. עי' ש"ש של"ב פ"ב אות י"א ושכ"ג פ"ה אות ה'. ושה"כ בתי' מלך עוזר וכו' וש"ש שם. ופת"ע בתי' אל עליון. והנה לפמ"ש הרש"ש זיע"א בסו' הק' רחוקה"ג בתי' הד' מו' דכתר והם הנתקנים בד' כרי' וזקי', נר' שכל התיקונים וההמשכות שייכים בכל ברכה וברכה, וצריך להיות תי' יעקו"ר בכל מח מהד' מו' הנז'. וכפי מה שנו' שזיווג דחול הוא דיעקו"ר, א"כ הכונה ליעקו"ר דכל מח דד' מו' דכתר, ודכל פר' מאו"א וישסו"ת, ודכל פר' מזו"ן ויעקו"ר. כי כל אלו הי"ב פר' הם פר' שוים בקומתן וכנו' בכ"מ. ועי' פת"ע כאן סו' אות י"ג (ועי' מ"ש ענ"ה ז"ל אות מ"ט) ומדבריו שם יש להבין כמ"ש שכל מה שיש בכתר יש בחב"ד ובו"ק ע"ש. וכ"ן הל' שבהק' שכ' להמשיכם ככל הנז"ל. ובסי' כ"י מצאתי מסודר זיווג יעקו"ר ג"פ. וגם צריך לר' שכ"ז הוא בין בפו"ח דפני', ובין בפני' דחי'. וזה מפור' בתו"ח זיע"א דקכ"א ב' דכל זיווג

לפרטוף חב"ד ובתוכו מתלבשן המוחין דז"א והם נשמים מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחר"ל במשלה מתק ט' כנ"ו בפרק הגו' והיא היא שמתח דחיי שהגיה רשנ"י ע"ה באדר"ה רב"ה כד"ה ויפה באשיו נשמה חייב שנתקף דגושנקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא ולפיילא ביה סתים דהתומח מילאה עד סופא דכל סמויין כה"ל ויפה באשיו נשמת חיים נשמתא דכל חיי דעילא ותחת תלין מהביא שמתח ומתקיימי בה רבי הארס לנפש חיה לאתקרא ולפיילא בתקוין בננויא דא ולאשלא לבהיא נשמתא חדרתא לדרגא עד סופא דכל דרנין בגין דיהי הארס נשמתא מתכחא כגולא ולתווי כלא ביותחא חד ומחוי דפסיק האי ויהיא מן עלמא כמחוי דפסיק נשמתא דא ומחוי דלית נשמתא אחרת בר מהאי ובגין כך יסתא הוא ודוכרניה מן עלמא לדרי דרין כהאי דיוקנ' דארס שארי ותקין כללל דבר וטק' ט' פ"ט ואם ידלה הארס להפסיק גלמיין ולפטר על ברירי דבריס אלזי אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר תיקון ד' שלמות חב"ט א"ך תקטת תחתיו זה מזה ק' סדר תיקון אלזי הד' מוחין ואח"כ שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין מהשקטים בנב"ד עלמא של הפרטוף היא ונתקנים גם הם פ"ד הח"ל ואח"כ שאר ביה חלקי חב"ד המוחין כדל"ה להם והאריות המוחין מהשקטים בנ"ט הגנ' ז' וי"ן ונתקנים גם הם פ"ד הח"ל וכמבואר ב"א בס' הכוונה בטווח ד' כרישות וד' וקישוף בסוף דרוס טווח שיש שלום פ"ט ובסוף ס"א משפר מוחין וללא פ"ט זה (קל) הסדר הוא בין נפיבור בין בניקם בין בגדלות בכל פרט פרט לנתן תחילה באורש ואח"ך ממילא המנפים נתקנים וכמבואר לפיל (קלא) פ"ן עליו יסב בגדלות ובפרטותו כנ"ו עס ועס זה יובן יסב ענין הגזיל :

הקדמה הזו היא בסדר תיקון סחוצב הגשמות כפי סדר תיקונם בשורשם העליון :

ידוע כי האורש עלמא הוא הנוף הקודש והסר"י מלת סס הסר"י חב"ד (ק"ב ע"א) נוף המורה והסנין הוא כי המורה הוא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח מהשקטים בכל פרטוף והוא חור הא"ם מהשקט פוך גרנ"ח דיהודי דמחשה פרטשי הכפר דח"ק ופוך גרנ"ח דחיה דה' פרטשי חכמה דח"ק ופוך גרנ"ח דנשמה דה' פרטשי בינה דח"ק ופוך גרנ"ח דרוח דה' פרטשי ז"א דח"ק ופוך גרנ"ח דה' פרטשי המלכות דח"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הגזיל פוך הגרנ"ח דגרנ"ח דחיה דכ"ה פרטשי האגילות דהרס קדמון (קלב) פ"ד הח"ל וכן הוא מהשקט ותאזר פוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל פרטוף מנ"ה פרטשי דכל שולם משלמותו ב"ט דח"ק הסולל :

וכע"ד הח"ל הוא מהשקט ומאיר פוך הגרנ"ח דכל פרטוף מפרשי פרטשי ח"ק וחב"ט דחז"י הסולל המלביש לח"ק וחב"ט דח"ק הח"ל הסולל :

וכן פ"ד הח"ל הוא מהשקט ומאיר פוך הגרנ"ח דכל פרטוף מפרשי פרטוף ח"ק וחב"ט דכל שולם משלמותו ב"ט המלביש המלבישים זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה לח"ק וחב"ט דחז"י הסולל הח"ל המלביש בשוה לח"ק וחב"ט דח"ק הסולל הח"ל וכן מחלב הסס' :

ועל ח"ק וחב"ט דכל פרט דמחלב הספירות הגו' מלביש עליו בשוה מכל לדדיו וסביבוסיו ארס קדמון וחב"ט דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דנשמתו מתם בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוני ובאורך פ"ד הגו' במחלב הסס' הגו' במ"א בנקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגו' ובהו נש שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח

איברים ושס"ה גידים שהם חר"י ויש בו חמשה פרטשים סללים דמחשה פנמים ח"ק וחב"ט דפרטות ח"ק וחב"ט פ"ד הגו' במחלב הספירות וכל פרטוף מפרשי פרטשי ח"ק וחב"ט הגו' כלול דמחשה פרטשים הנקראים בשם שור ובאר גידים ועגמות ושוח שנקבצות כלל מתח"י איברים שבתוכם מהלבישים חר"י איברי האלס שנחור כללם מהלבישים פרי"ז איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכם מהלבישים פרי"ז איברים ד"ם דכל פרטוף דפרטי ח"ק וחב"ט דמחלב הסס' פ"ט ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שבתוכם מהלביש נוף הקודש של האורה הגזיל :

ונתבאר כי באה"י נכלל כל מחלב הגשמות וסוי כלוליס

הגדרות וביאורים (קכח) חרות דף קל"ז פ"ד ט"ט ו' (קכט) ע"ס דף פ"ט פ"א ד"ס וסנן : (קל) דרין ח"א : (קלב) וסוה ספירות דל"ה כי פ"ט פקודים כד"ה ידוע ע"ס ק"ה של חלקי דח"ק סתא סת"א דח"ק. וע"ס ע"ס ותפסי פרטשו סתא דח"ק ר"ל של סתא דח"ק דח"ק וע"ס דה' פרטשי חכמה דח"ק ר"ל של סתא דח"ק דח"ק וכן פ"ט דה' פרטשי ח"ק ר"ל של סתא דח"ק דח"ק. וכן פ"ט דה' פרטשי ח"ק ר"ל של סתא דח"ק דח"ק. וכן פ"ט דה' פרטשי ח"ק ר"ל של סתא דח"ק דח"ק. והדבר ע"ס של סתא דח"ק דח"ק. והדבר ע"ס של סתא דח"ק דח"ק. והדבר ע"ס של סתא דח"ק דח"ק. והדבר ע"ס של סתא דח"ק דח"ק. והדבר ע"ס של סתא דח"ק דח"ק.